

Viise for Land- og Sømand.

Sømanden.

En Bonde paa Landet kan have det saa godt,
Hver Nat han tryk kan sove, som Kongen i sit Slet
Indtil den lyse Morgen; men det kan ikke vi,
Som entre Taug og Måster for Skibet at befrie, —
at befri.

Bonden.

Jeg tror, at en Sømand maa let fortjene Brød;
Naar han paa Bølgen vugges og spiser Hvedebrød,
Da maa vi stakkels Bønder jo slæbe mange Aar,
Og være heelt fornøiet, naar Havregrød vi faar, —
Grød vi faar.

Sømanden.

Naar Gaardmanden paa Landet besaaet har sin Jord,
Da har han gode Dage med Spinelaar paa Bord,
Naar disse er fortæret, Brimkarret fyldet er,
Med Hø han fylder Laden til Ageren bli'r skjær —
den bli'r skjær.

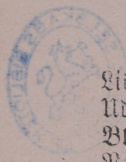
Bonden.

Let tjene Sømand Brødet, naar de med Skibe er,
Mens de i Havne ligge udiinde Maaneder,
De saa da store Penge, om de ei arbeid' saa;
Det gjør ei Bondens Dreng, som bedre slide maa,
slide maa.

Sømanden.

Var Bonden paa et Skib, naar det rigtig blæser op,
Og Måsterne sig bøie mod Bølgen med sin Toy,
Taus blev vist snart hans Pralen, naar Mørket falder paa,
Stor Søgang, Hagelbyger om Ratten at udstaa —
at udstaa.

V box 17:491

Bonden.

Lidt Veir vi og maa prøve, naar vi til Bergen skal,
Id gjennem Sognefjorden er Binden ofte gal:
Blandt Norges høie Klipper og andre skjulte Skjær,
Naar Furuaaren knækkes, vort Liv i Fare er —
Fare er.

Sømanden.

Hør mig nu fjære Bønder, som Top i Balders bo'r,
Samt raske Hallingdaling, ja Sogning og Søndfjor,
Ja lige op til Nordland jeg raaber: hør min Sang,
Syng med mig denne Vise, og agt en Sømands Gang
Sømands Gang.

(Ei gammel Kjærring, so sat aa haura paa, me ei lita Kvitpipa
i Monna, tok te aa tvea soleis):

Han Ola vor va Sjøman, men s fraut ei taa da
Du han i barka Koyte bedste Strømmanden va;
Men arleis æ dei Sjøfolk so no oppvoyne æ,
So snart dæi sjaa ein Bonne dæi vel aat haanaa læ
haanaa læ.

Sømanden.

Snik-snak du gamle Kjærring, gjør Piben din istand,
Pas paa din Kjæl og Skjærring, og ei paa rass Sømand.
Hvem Anden end Sømanden kan skaffe dig Tobak,
Kridpipe, Sukker, Kaffe -- derfor du hannem tak,
hannem tak.

Bonden.

En Sømand kan vist ei bedømme Bondens Stand,
Thi de som Jorden pleie, er Styrken for vort Land.
Naar Fienden sig nærmer, vi angstes ikke stort,
Vi Landet kjækt beskjærme og Fienden jage bort —
det gaar fort.

Sømanden.

Tror I da, gode Bønder, vi Sømand sove kan,
Naar Fienden sig nærmer? Nei slaa til sidste Mand!

Dg først naar Skibet synker, vi søge til en Havn;
Ei nogen af os flynker, vi bære kjækt vort Navn —
kjækt vort Navn.

Bonden og Sømanden.

Saa er vor Birken fælles, som bo'r i kolde Nord,
At vi kan trygge spise vor Havregrød paa Bord;
Blot naar vi var fornøiet, da havde vi det godt,
Vi vare meer tilfredse, end Kongen i sit Slot —
i sit Slot.

Nu vil vi Visen ende i Broderkjærlighed,
Med Bøn til den Algode, at vi maa bo i Fred,
Dg føre saadan Bandel, at glad vi herfra gaa
Dg samlet med hinaanden i Himlen være maa —
være maa!

R.

Min Krinoline = Vise.

1. Hvad er en Ynglings høieste Trost?
Jo Kjærlighed og Viin.
Vil trykke Pigen til sit Bryst,
Kan ei for Krinolin'.
Han elsker Druens ædle Saft,
Dg drømmer om en Keiserskat,
Som tra la, tra la, tra la! For ret for Krinolin'.
2. Naar Pigen kommer paa et Bal
Med yppig Krinolin'.
Da hvistes overalt i Sal'n:
Hvor hun er gran og fin!
Som en Ballen hun føres fring,

Og Krinolinen gjør sin King,
Som tra la, tra la, tra la! O, skjønn Krinolint'.

3. Paa Gaderne sees Pigerne
Med store Krinoliner.
De ligne vil Zomfenerne,
Men trippe ligesom —n.
Hvor bleve alle Moderne,
Du de ei tog's af Damerne?
Som tra la, tra la, tra la! O! store Krinolint'.

4. Hvad er en Kube mere stig
End just en Krinolint'?
Paa Sværmer' er den meget riig,
Men ei paa mange Bier.
Paa Gaderne man overalt
Seer Kavallerer gjøre Holdt,
Som tra la, tra la, tra la! For ret stor Krinolint'.

5. I Herrer, tager Stovlerne,
Som gaa til eders Kæder.
Ihi ellers I af Hædrene
Kan skade Eders Been.
Ja saadan Egenkab den har,
Ja saadant hendes alle Da'r,
Som tra la, tra la, tra la! For ret stor Krinolint'!

6. En Krinolint' dog Nytte gjør,
Naar de sig satte ned,
Som Vinterbue den sig før;
Hvad vil man ønske meer
End at faa skue Formerne,
Som dolges under Kjolerne,
Som tra la, tra la, tra la! Nu slut med Krinolint'.

Tilfjæbs hos M. Urdal for 2 Skill.

[Tromsø] u.a.